

έκταση

έκταση, η, ουσ. [<αρχ. ἔκτασις <εκτείνω], η έκταση·

- δίνω έκταση (σε κάτι), συζητώ σοβαρά, δίνω ηθικές διαστάσεις σε κάτι, μεγεθύνω, μεγαλοποιώ: «μ' έχει εκνευρίσει αυτός ο άνθρωπος, γιατί δίνει έκταση σ' ό,τι λέω κι ό,τι κάνω»·

- έκταση των χειρών! αθλητικό παράγγελλμα που θέλει τα χέρια τεντωμένα στα πλάγια στο ύψος των ώμων·

- παίρνει έκταση (κάτι), συζητείται σοβαρά, δίνονται ηθικές διαστάσεις σε κάτι, μεγαλοποιείται: «η είδηση για την παραίτηση του υπουργού σε μια τόσο δύσκολη στιγμή της κυβέρνησης, πήρε έκταση στον τύπο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας